

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Veniu, Esperit Sant

La Pasqua de l'Esperit representa la perenne juvenesa de l'Església i la ferma convicció que tota vida progressa sota el remoreig de l'Esperit. En rebre el Baptisme, la força de l'Esperit desvetlla la fe del cristià i el capacita per a viure-la; fe que és adhesió a Déu i al seu enviat, Jesucrist.

L'Església és una comunitat de fe forjada el dia de Pasqua pel do de l'Esperit als deixebles que assolí la seva plena manifestació en el foc i el vent d'aquella matinada impetuosa de la primera Pentecosta allà a Jerusalem; moment en què comença a fer camí una comunió de germans al servei de la missió de fer present Jesús ressuscitat.

Quan, en recitar el Credo, diem *Crec en l'Esperit Sant* hem de fer realitat els dons salvífics del Pare en una humanitat que gemega i plora. El nostre testimoni de caritat evangèlica, de joia encomandissa, de pau justa, de bondat contrastada, de fidelitat a prova, de dolcesa tranquil·la i de temperança pacífica han de ser els fruits de l'Esperit dins una Església custòdia i portadora de la llum evangèlica.

Que la nostra súplica constant sigui *Veniu, Esperit Sant*, perquè sovint ens sobren silencis i ens falta coratge per a proclamar sense covardia la fe en el Déu que salva.

Diumenge de Pentecosta | Cicle B

Primera lectura | Dels Fets dels Apòstols – 2, 1-11

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Lavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha

jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Segona lectura | De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint – 12,3b-7.12-13

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

De l'evangeli segons sant Joan – Jn20,19-23

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els

tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Conduïts per l'Esperit | S.R.S.

Pau explica als cristians de Galàcia què passarà en la nostra vida si ens deixem guiar per l'Esperit.

D'una banda, ens allunyarà de les conductes pecaminoses, una llista de les quals ens refereix el mateix text que avui hem llegit, sobretot de totes aquelles que van contra l'amor als altres i, també, les que van a favor de les disbauxes.

El més important a considerar és la part d'aquesta carta que ens fa veure quins són els fruits d'aquest Esperit si deixem que ens guii, abandonant la hipocresia de valorar la lletra de la Llei, que sovint es

col·loca contra la llibertat que Jesús reconquerí contra la hipocresia dels fariseus.

Aquests fruits de l'Esperit els havíem llegit molts de nosaltres en el catecisme. La llista que aquí trobem és una colla de coses bones que eixamplarien sempre la nostra vida si, ben fidels a aquesta invitació, es convertissin en realitat.

Els «fruits de l'Esperit són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat».

Els dons de l'Esperit Sant | Romà Casanova, bisbe de Vic

Al lateral esquerre de l'altar de Santa Maria de Lluçà, que actualment s'exhibeix en el Museu Episcopal de Vic, hi ha representada la imatge de Maria envoltada dels dons de l'Esperit Sant. Maria és la dona plena de l'Esperit Sant. El rebé en la concepció del seu Fill i el rebé també, amb tota l'Església, en la Pentecosta. Maria és imatge de l'Església. Ella rep els dons de l'Esperit Sant, així com també l'Església en tots els moments del seu pelegrinatge per aquest món. Tota persona batejada ha rebut l'Esperit Sant, que pel sagrament de la Confirmació és vessat amb més plenitud perquè el cristià sigui testimoni de Crist en l'Església i en el món.

En el moment de la imposició de mans del sagrament de la Confirmació el bisbe demana l'Esperit Sant sobre els confirmands i enumera un per un els dons de l'Esperit Sant: esperit de saviesa i enteniment, esperit de consell i de fortalesa, esperit de ciència i de pietat, esperit de temor de Déu. La fe acompanya la pregària amb la certesa que Déu vessa amb abundància el seu Esperit Sant en el cor dels creients. L'Església administra els sacraments sabent que aquests produeixen allò que els és propi, encara que no tots els qui els reben tinguin consciència dels dons, ni prou capacitat per a servir-se bé de la riquesa que el sagrament dóna als seus cors. Molts, perquè la immaduresa de l'edat no els permet de comprendre

allò que han rebut, i altres, perquè no estan preparats o perquè els falta una bona disposició.

L'Esperit Sant obra en nosaltres la filiació divina. «Tots els qui són portats per l'Esperit de Déu, són efectivament fills de Déu» (Rm 8,14). La vida pròpia del cristià és la vida impregnada de l'Esperit Sant que fa possible la meravella de la llibertat en l'obediència al Pare. Els dons de l'Esperit Sant són disposicions que fan el cristià delicadament sensible per a la captació i posada en pràctica de les inspiracions de l'Esperit. És a dir, els dons de l'Esperit Sant obren el veritable deixeble de Crist a l'escolta i a l'acció del mateix Esperit Sant, perquè la seva actuació vagi més enllà del que el món pensa com a correcte i més enllà del que la sola raó pot arribar a entendre. Aquesta acció solament la pot fer el qui actua en el cor de l'home, és Senyor i infon la vida, i és infinitament lliure, l'Esperit Sant.

La santedat, tal com es mostra en els sants, és la forma més perfecta de la vida cristiana. I la santedat és teixida de constants superacions de les mesures, però al mateix temps és plenament humana. En la vida de la santedat apareixen moltes «inspiracions» que són l'acció dels dons de l'Esperit Sant. Certament la santificació és obra exclusiva de l'Esperit Sant. Tota veritable acció eclesial és obra de l'Esperit Sant. Maria ens n'és testimoni.

Agenda litúrgica de la setmana

4. Diumenge de Pentecosta. Sant Francesc de Caracciolo, prevere. Santa Noemí

Lectures: Fets 2,1-11 / Salm 103 / 1 Corintis 12,3b-7.12-13 / Joan

Litúrgia de les hores: Setmana I

5. Dilluns. Sant Bonifaci, màrtir.

Lectures: 2 Pere 1,2-7 / Salm 90 / Lluç 12,1-12

6. Dimarts. Sant Norbert, arquebisbe. Beat Josep M. Peris Polo, prevere i màrtir.

Lectures: 2 Pere 3,12-15a.17-18 / Salm 89 / Marc 12,13-17

7. Dimecres. Sant Pere de Còrdova, màrtir.

Lectures: 2 Timoteu 1,1-3.6-12 / Salm 122 / Marc 12,18-27

8. Dijous. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Heracli, bisbe

Lectures: Isaïes 52,13 – 53,12 / Salm 39 / Lluç 22,14-20

9. Divendres. Sant Efreem, diaca i doctor de l'Església. Sants Prim i Felicià, màrtirs. Santa Diana, verge.

Lectures: 2 Timoteu 3,10-17 / Salm 118 / Marc 12,35-37

10. Dissabte. Santa Margarida, reina.

Lectures: 2 Timoteu 4,1-8 / Salm 70 / Marc 12,38-44

11. La Santíssima Trinitat. Sant Bernabé, apòstol. Santa Maria Rosa Molas, verge.

Lectures: Deuteronomi 4,32-34.39-40 / Salm 32 / Romans 8,14-17 / Mateu 28,16-20

Rebeu
l'Esperit Sant

Aigua, colom, foc, rosada, unció, vent

Aquest podria ser l'inici d'una llarga llista d'imatges, símbols i expressions que trobem utilitzats a l'hora de parlar de l'Esperit Sant. És obvi que la primera font on cercar la informació que necessitem per a saber qui és i què fa l'Esperit Sant ha de ser bàsicament la Sagrada Escripura. Però, tot seguit, és possible endinsar-se en la tria d'autors que també en parlen, i ho fan amb un gran coneixement de causa. En proposem una lleugera mostra.

Ireneu de Lió (vers els anys 140-202)

Gedeó, aquest israelita escollit per Déu per a salvar el seu poble Israel de la dominació estrangera, veia per endavant aquesta gràcia del do de l'Esperit damunt tota la terra, quan va canviar la seva petició (cf. Jt 6,36-40).

Sobre el velló de llana –figura del poble d'Israel–, que primerament només ell havia rebut la rosada, mostrà profèticament la secada que havia de venir –«manaré als núvols que no li donin mai més pluja» (Is 5,6)–, mentre que damunt tota la terra s'escampava la rosada, que és l'Esperit de Déu. Per això necessitem aquesta rosada de Déu perquè no siguem engolits ni tornats estèrils i perquè allà on tenim un Acusador –Satanàs– (cf. Ap 12,10), hi tinguem també un Defensor –el Paraclet.

Atanasi d'Alexandria (295-373)

L'Esperit és anomenat unció i segell. Segellats i ungits per ell, les criatures són adoctrinades sobre tota cosa.

És unció i segell en qui el Verb ungeix i segella tota cosa. És propi del Verb que ungeix i segella. La unció, en efecte, reté la bona olor, el perfum d'aquell qui ungeix. Els qui són ungits en participen i proclamen: «Som la bona olor de Crist» (2Co 2,15).

El segell té la forma de Crist que segella. Els qui són segellats en participen i se li assemblen, segons diu l'Apòstol: «Fillets meus, per qui pateixo un altre cop dolors de part, fins que Crist sigui format en vosaltres» (Ga 4,19). Segellats d'aquesta manera, esdevenim veritablement participants de la naturalesa divina, com diu sant Pere (2Pe 1,4), i així tota la creació s'uneix al Verb en l'Esperit. (3a carta a Serapió, bisbe de Tmuis)

Agustí d'Hipona (354-430)

El pa és fet d'un sol gra? Els grans de blat no eren molt nombrosos? Abans, però, de ser pa, estaven separats; han estat units per l'aigua, després d'haver estat triturats.

Una de les il·lustracions del còdex Rabbulos, de finals del segle VI, considerada com la primera representació iconogràfica que descriu, amb una clara influència de l'estil bizantí, la vinguda de l'Esperit Sant.

Per a vosaltres ha vingut el baptisme i amb l'aigua heu estat en certa manera pastats per a esdevenir pa. Però sens el foc, això encara no és pa. Què significa el foc, això és, la unció d'oli? Ben segur, l'oli nodridor de foc és el sagrament de l'Esperit Sant.

Remarqueu això que llegim en els Fets dels Apòstols i fixeu-vos quin és el camí pel qual l'Esperit Sant ha de venir el dia de la Pentecosta. Heus ací com vindrà: es mostra en llengües de foc. Ens insufla la caritat perquè, per ella, siguem inflamats per a Déu i menyspreem el món, que cremem les nostre escòries i que el nostre cor sigui purificat com l'or.

Ve, doncs, l'Esperit Sant, després l'aigua, el foc, i us convertiu en el pa que és el cos de Crist. (Sermons per a la Pasqua 116)

Aquest estiu tindrà lloc la 26a Escola d'Estiu per a catequistes

Joan Sanglas, Delegat episcopal de Catequesi del bisbat de Vic

Organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), és una escola itinerant. Cada any es fa en un bisbat diferent, si es pot. Enguany es fa a Girona, **del 24 al 28 de juliol** del 2006, a la Residència Universitària Montilivi.

Pel fet de ser la vint-i-sisena Escola d'Estiu pot semblar, per als que són constants a participar-hi, que es van repetint els temes. Certament, hi ha alguns aspectes que són bàsics i que cal anunciar-los cada any perquè sempre hi ha gent que comença de nou. La dinàmica, però, és nova cada any i, també, es va perfilant constantment nous camps de la catequesi que tots els catequistes hem de conèixer, encara que aparentment no ens afectin de forma directa. Dos casos concrets són la catequesi d'adults i el curs de formació específica per a animadors (aquests cursos duren 20 hores).

Hi ha altres cursets que són més bàsics: l'estudi de la Bíblia, la pedagogia catequètica, la professió de fe, la catequesi amb joves i infants, els recursos didàctics, l'acció i la contemplació en el catequista d'avui, l'acompanyament dels pares, el despertar religiós... Tota una varietat de temes que es van repetint, però, sempre amb accents nous i visions renovadores, confrontant fe i vida, tot avançant en la descoberta d'una nova manera de viure la catequesi.

Enguany, els tallers es fan únicament el matí del divendres 28. Els temes són: la catequesi amb adolescents, catequesi especial, la pregària, lectura de les imatges, el cant, els immigrants i el primer anunci de la fe.

No cal dir que els que viuen més intensament la dinàmica d'una escola són els que estan en règim d'internat. La setmana és intensa en estudi, pregària i,

també, en activitats recreatives i en dinàmiques espontànies els vespres. A mitja setmana, el dimecres al matí, es farà una visita al centre històric de Girona i, l'eucaristia, a la catedral.

Encara que els destinataris directes són els catequistes, serà útil a qualsevol agent de pastoral parroquial de participar en aquesta escola. La catequesi és un àmbit cabdal de la pastoral parroquial, però la catequesi la fa tota la comunitat parroquial, de la mateixa manera que no es pot fer catequesi al marge de la comunitat. Els catequistes i catequitands han de conèixer les altres realitats de la parròquia. Aquesta oferta de formació complementa les altres jornades de formació que es fan a cada diòcesi durant l'estiu o durant el curs.

Bon estiu i, si s'escau, mireu de participar en aquesta oportunitat de formació i aprofundiment de la fe tenint present la missió del Senyor: «Aneu i anuncieu a tothom...»

►► **Per a una informació més detallada** sobre l'esmentada 26a Escola d'Estiu per a Catequistes, podeu adreçar-vos a la respectiva Delegació Diocesana de Catequesi. També, a la Secretaria del SIC: de dilluns a divendres, de 9 a 13h; tel. 93 302 10 41, fax 93 317 39 86, a/e: secretaria@sicb.e.telefoica.net. La data límit d'inscripció: el dia 7 del proper mes de juliol.

►► **Una altra de les activitats d'estiu del SIC** serà la de dur a terme les 5es Jornades Interdiocesanes de Catequesi. Es farà a Barcelona, al Seminari Salesià Martí-Codolar, els dies 26, 27 i 28 del present mes de juny. Com a tema central: Renovació parroquial per a una nova proposta catequètica. La data límit d'inscripció: el proper dia 12 de juny.

«El cim i el centre de la formació dels catequistes l'aptitud i l'habilitat de comunicar el missatge evangèlic» (*Director General de Catequesi 235*)

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....**Juny del 2006**

29.- Persona sola de 50 anys en situació d'atur sense subsidi, sense familiars que puguin donar-li un suport. Sol·licita ajuda per a cobrir el cost del lloguer del pis del mes de juny. Import: 250 euros.

30.- Noi en procés d'ingressar a un centre de desintoxicació. Els seus únics ingressos provenen d'una petita pensió d'invalidesa. Sol·licita ajuda per a poder cobrir les despeses de manutenció mentre espera l'ingrés. Import: 100 euros.

31.- Parella amb 3 fills a càrrec seu. Degut a la seva situació d'estrangeria els seus únics ingressos provenen de les feines domèstiques que realitza la mare. Sol·liciten ajuda per a cobrir el cost d'uns medicaments per al fill petit, que ha sofert una malaltia important. Import: 50 euros.

32.- Matrimoni amb fill de 2 anys a càrrec seu. En aquests moments els únics ingressos provenen d'una feina esporàdica del pare. Degut al mal estat de l'habitatge han hagut de fer canvi de pis. Sol·liciten ajuda per a pagar l'entrada. Import: 450 euros.

33.- Senyora de 65 anys amb malaltia física greu i cobrant una petita jubilació. En aquests moments requereix una dieta especial i sol·licita ajuda per a poder comprar els aliments que necessita. Import: 120 euros.

34.- Matrimoni gran sense fills ni cap familiar proper. Els últims mesos han tingut moltes despeses extres degudes al delicat estat de salut del marit. Sol·liciten ajuda per a cobrir el cost d'una factura de llum a la qual no poden fer front. Import: 250 euros.

35.- Noia sola en situació d'estrangeria, sense ingressos fixos. Fins al moment rebia el suport econòmic de la seva germana, però en aquests moments ha marxat a viure a un altre país, trencant així la seva relació. Sol·licita ajuda per a alimentació. Import: 80 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

►► **La Llibreria Claret convida a la presentació de llibres** que tindran lloc a Barcelona, c/ Roger de Llúria, 5, durant aquest mes de juny, a les set de la tarda, en les dates següents:

Dimarts dia 6: *En Valentí i el tren del cel*, de Carme del Blanco. Presentació a càrrec d'Ester Romero, periodista, i Carme del Blanco, autora del llibre.

Dimarts dia 13: *L'experiència d'una vida nova. Glosses de Mn. Josep M. Vidal i Aunós*. Presentació a càrrec de Josep Bigordà, sacerdot i periodista, editor del llibre, i Ignasi Ricart, professor de la Facultat de Teologia.

Dilluns dia 19: *Aita Patxi. Prisonero con los gudarís*, d'Hilari Raguer. Presentació a càrrec de Joan Rigol, president de la Junta d'Obres de la Sagrada Família, i Hilari Raguer, historiador, autor del llibre.

Intencions de l'Apostolat de l'Oració per al mes de juny

General: Perquè les famílies cristianes acullin amb amor tot nen que vingui a l'existència, i envoltin d'afecte els malalts i ancians necessitats de cures i atencions.

Missionera: Perquè els pastors i els fidels cristians considerin el diàleg interreligiós i l'obra d'inculturació de l'Evangeli com un servei diari per a contribuir a la causa d'evangelització dels pobles.

25 aniversari de «Cals Avis», residència Rocaprevera

Torelló.— Quan a mig matí del dissabte 6 de maig els gegants de la vila, ballant al so escanyussat de les gralles, enfilaven la pujada de Rocaprevera fins a arribar a la residència «Cals Avis», tot feia presagiar una emotiva jornada. En efecte, es tractava de celebrar joiosament els vint-i-cinc anys d'activitat de la residència que ha acollit molts torellonencs en la seva serena vellesa. Nascuda la idea de veure'n la necessitat en una reunió de Càritas dintre el Consell Parroquial de Sant Feliu, es feren els primers passos per trobar ajudes per a l'ambiciós projecte i, amb la col·laboració de l'ajuntament i el suport generós del poble, s'emprengueren les obres, fins que el 10 de maig de 1981 s'inaugurà solemnement la casa, situada sota el santuari de Rocaprevera, en un dels indrets més bonics de la vall del Ges.

Ara s'ha arribat a les noces d'argent de «Cals Avis», commemorant-se amb una sèrie d'actes que duraran fins al novembre. S'iniciaren als florits jardins de la residència amb una missa cantada pels cors parroquials i concelebrada per tretze preveres fills de la vila o vinculats pastoralment a la parròquia aquests darrers anys. Fou presidida pel torellonenc Mons. Jaume Camprodon, bisbe emèrit de Girona, el qual digué una afectuosa homilia glossant la història d'aquest quart de segle de vida de la insti-

tució. Molt nombrosa fou l'assistència entre residents, autoritats i veïns de la vila, tots els quals després compartiren un amical pica-pica sota els arbres.

Cal dir que el mateix dia es posà al costat la primera pedra d'un «centre de dia» que serà un efectiu complement a la tasca assistencial de la residència, la qual en l'actualitat acull una seixantena de persones. Un dinar commemoratiu arrodoní la festa, al final del qual es tingueren diversos parlaments que destacaren que «Cals Avis» és una residència del poble i per al poble, fruit de la total implicació ciutadana tant en la gestació del projecte com en la seva materialització i continuada activitat. Enhorabona.

Min. Jaume Camprodon presidint l'eucaristia

Breus

» **Es restaura l'orgue de l'església dels Dolors de Vic** considerat com l'orgue barroc més històric i millor d'Osona. La Congregació de la Mare de Déu dels Dolors en té la iniciativa amb vista a la recuperació de l'instrument per a ser utilitzat en els actes de culte i, també, per a donar-hi concerts benèfics i cursos especialitzats en música antiga.

» **El Santuari de Rocaprevera repara la teulada** ja que estava molt deteriorada i convenia fer-hi unes obres de manteniment urgents i necessàries. Les teules s'han de fer artesanalment, perquè no desdiguin de la fesomia arquitectònica del conjunt del temple que hostatja la Verge patrona de Torelló.

» **«Què en sabem de Jesús?»** Aquest és l'escaient títol amb què es va organitzar un curset de formació a les parròquies de Calaf i del seu entorn. Es féu durant els mesos d'abril i maig passats. Fou dirigit pel Dr. Joan Ordí, llicenciat en teologia i doctor en filosofia, amb l'atenta assistència de nombroses persones.

» **«El relat d'un Déu sempre a prop»** és una frase que fa referència a un curset bíblic d'introducció a l'Antic Testament que organitza l'arxiprestat del Ripollès. Es farà els dilluns, al Casal Parroquial de Ripoll, durant els mesos de maig i juny. En serà professor Constantino Jesús Pérez de Diego Martínez, professor de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic.

Tot a un euro | 06.06.06 | Xavier C.

La data correspon exactament a la de dimarts de la setmana vinent. Per a la majoria serà un dia com un altre, amb les seves il·lusions i trifulgues. Però potser a alguns els pervindrà com una combinació de números màgica i cabalística per a conduir-los fluidament a l'èxit – comprant números de la rifa–, o fatalment a la desgràcia –descobrint que els tèrmits s'han menjat mig bigam del sostre–. N'hi ha que aprofiten dates d'aquesta mena per a avisar el personal sobretot de calamitats sense parió i, anant més enllà, fins i tot de la fi del món. Hi ha testimonis de sectes que han pronosticat l'acabament del món diverses vegades, sense sort, pel que es veu. Tampoc per ara no ho crec, perquè, entre moltes qüestions pendents, com acabaria l'enigma de l'Estatut nostra ara que ja el tenim coll avall?

Encara que el tema no és d'avui, sinó que porta segles de vivència. Sempre han sorgit il·luminats que han volgut interpretar fets a venir en la història de la humanitat basant-se en teories metafísiques, místiques i exegètiques de caràcter esotèric tot explicant dades bíbliques, sobretot del llibre de l'Apocalipsi, que es veu que dóna per a molt. Tombant-les cap al segle XVI,

tenim el prou saberut Nostradamus, que, en el llibre de les seves cèlebres profecies, dóna la clau de volta de molts enigmes i desenllaços, com la llista dels papes de Roma, que segons ell van cap al final, que vol dir que el món també hi va (?). Sembla que àdhuc pronosticà la 2ª Champions per al Barça, que, patint, evidentment la va encertar.

Fent contrapès a teories apocalíptiques i majorment catastròfiques, que més val no encaparrar-s'hi, m'ha agradat de veure escrita en un vidre d'aparador aquesta frase: *Tu fas primavera*. Bonica i animosa expressió. Perquè ja no es tracta que la primavera acudeixi cada any abans de temps com per art d'encantament a cert centre comercial, sinó que sempre ens arriba puntualment si la

portem a dins. Si per naturalesa som alegres, si sabem trobar el caire positiu de cada situació, si respirem l'aire pur de la bona consciència i del deure complert, si retrobem la mà de l'amic, el cant dels ocells i la frescor lliscant de cada albada, llavors tostemps farem primavera i gaudirem del somriure d'una flor novella. Malgrat tot.

Deixeu-me'n dir una de mística: *Tu fas Església* si saps endevinar Déu en cada passa del camí i, a través d'Ell, en cada home hi veus un teu germà.

Dites casolanes | Com Déu mana | Sebastià Codina

Una cosa feta com cal i que mereix un aplaudiment unànime, diem que és feta tal com Déu mana.

Aquesta frase ho vol dir tot. Es pot dir res millor?

De Jesús, la gent deia: «Tot ho ha fet bé.»

Era el millor elogi.

Encara ho és ara quan d'algú, que ha actuat correctament, podem dir: «Molt bé, noi. Ho has fet com Déu mana...»

No cal afegir-hi pas res més.

full diocesà | Solsona i Vic**DIRECTORS:**

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Benigne Rafart

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19 / Fax 973 48 09 51
Correu electrònic: brafart@xtec.net

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60